

LA CONTRACRÒNICA] **PEP RIERA**

Barça
4-0
 Bayern de Munic
 Lliga de campions
 Camp Nou

Lliçó d'història contemporània

El Barça s'ha avançat al segle XXI i el Bayern encara està ancorat en el XX. La diferència futbolística entre l'equip blaugrana i el bavarès és abismal. I si un partit entre ells es juga a partir de la pilota passa el que va passar ahir al Camp Nou. L'única possibilitat que tenia l'equip alemany de no ser apallissat era portar el partit a un altre terreny que no fos el futbolístic; el del conflicte, el de la pèrdua de temps deliberada i intencionada, el de l'*antifutbol*. Només va aconseguir que el partit entrés en una fase de tensió paralitzant a mitjan primera part, i va ser gràcies a la col·laboració de l'àrbitre, que no va xiular un penal clar sobre Messi i va treure de polleguera Guardiola –que va ser expulsat de la banqueta–, que va destarotar durant una estona la fluïdesa del Barça. Però quan la pilota va tornar a fluir entre les línies blaugrana, el Bayern va tornar a naufragar. Uns altres equips han sofert la tirania ofensiva de l'equip català, però pocs com el Bayern han mostrat una falta tan alarmant de recursos per, tan sols, oposar resistència. El resultat és molt explícit, però encara ho són més les sensacions que van transmetre els dos equips. El Barça juga el futbol més contemporani, i podria ser intemporal, perquè reuneix el millor de les tàctiques de pressió actuals i l'essència del millor futbol de tots els temps. El Bayern, en canvi, és un equip presoner d'un altre temps. Va rebre un bany de modernitat.

Jürgen Klinsmann es va proposar el repte de posar velocitat i injectar modernitat a la contundència clàssica del futbol alemany. Ho va fer en la selecció, i ho va fer bastant bé; si més no, hi va deixar obert un camí de progrés per al futbol del seu país. I ara ho està intentant en el Bayern de Munic, però el club bavarès és un paquiderm segurament més difícil de reconduir que la selecció alemanya. Aquest canvi li està costant. El futbol alemany, sobretot en l'àmbit de clubs, fa temps que pinta poc en el futbol europeu de primer rang, i no és només una qüestió de potencial econòmic per atraure els millors jugadors. El Bayern, si

més no, no té aquest problema. És més un problema de model futbolístic, d'actualització de l'estil alemany de jugar a futbol. La superioritat del Barça en la partit d'ahir s'explica també a partir d'aquesta premissa. Evidentment, el principal motiu de l'exhibició és que el Barça és un equipàs que juga a futbol com no ho fa cap altre equip en tot el món. Però l'actitud i l'expressió dels jugadors de l'equip alemany són també tot un manifest. D'impotència, és clar. Ni amb el 0-0 ni amb el 4-0 l'equip de Klinsmann va tenir cap proposta per oposar al joc del Barça. Ni proposta defensiva, ni ofensiva ni tan sols de supervivència. Si el futbol fos boxa, ahir el Bayern hauria llençat la tovallola; s'hauria rendit. Hauria demanat clemència i la suspensió del partit. Però l'espectacle del futbol avui dia no es pot aturar, i a més els espectadors de tot el món tenen el dret i les ganes de veure com juga el Barça de Guardiola.

El Bayern, doncs, es va veure obligat a jugar el partit sencer. I ho va haver de fer amb tot el que té. És a dir, un futbolista, Ribéry, i una colla d'autòmats. No per això s'ha de pensar que el Bayern és un equip

d'inútils. No. En el futbol que es juga avui dia pot competir amb garanties contra la majoria d'equips. No és inferior a molts equips que basen el joc en propostes físiques, en batalles tàctiques. Però sí que li falta molt dinamisme per seguir el ritme del joc d'un equip que juga la pilota a la velocitat que ho fa el Barça. En els tres primers gols i en un parell d'ocasions més, al Barça li va costar molt poc trencar la línia defensiva amb diagonals de jugadors i passades a l'espai. Era la representació gràfica de com l'habilitat futbolística trenca el hieratisme alemany. Tota una lliçó d'història contemporània.

En la segona part, en canvi, el Barça va oferir una treva. El Bayern hauria tingut temps per reflexionar sobre el seu destí i els camins futbolístics de futur, si no fos perquè va tenir prou feina a escenificar una igualtat sobre el camp que va ser una gentilesa de Guardiola, que va ordenar el seu equip que simplement tanqués el partit amb el resultat de la primera part. Difícilment, l'equip de Klinsmann es pot plantejar superar l'eliminatòria, però sí que el tècnic alemany ja té un manual aplicat, i sofert, per al futur.

Ens hem instal·lat a la ciutat.

tips
 masiurbana

migdia 163 | girona | 972 426 028 | www.masiurbana.cat